

de først blev gennemført i 1919. Derfor kunde der i den radikale Regerings Tid kun oprettes meget faa Husmandsbrug fra 1919, til Ministeriet i Marts 1920 blev afskediget. Det ligger i Sagens Natur, at naar man fra andre Sider vanskeliggjorde Jordspørgsmaalets Løsning, vanskeliggjorde man den Udvikling, som man naturligvis den Gang gerne havde set, men som alt-aa blev muliggjort ved de Love, som gennemførtes i 1919, og i større Udstrækning, end det vilde have været Tilfældet i disse Aar.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel gav mig først Karakter for min Tale — jeg husker ikke, om han ogsaa talte om Stemmeføringen, det plejer han jo —, og dernæst gav han smukt Afkald paa at svare, fordi han ikke vilde nedlade sig til at bruge lignende stærke Udtryk som dem, jeg havde anvendt. Dette er jeg meget taknemmelig for, navnlig for det ærede Medlems egen Skyld, thi han har ikke altid vist en saadan Finfølelse. I det hele taget er jeg taknemmelig for den Bedring, der er at spore, den Højnelse af Moralen, som man af og til hører Tale om i denne Tid. Jeg er vel en af dem, der har modtaget de fleste Skældsord, og jeg kan derfor kun glæde mig over, at den Tid nu er forbi, da Skældsord og Sigtelser mod politiske Modstandere skal høre til Dagens Orden. Om Dagsordenen sagde det ærede Medlem ikke ret meget. Der var noget i den, han fandt fuldkommen meningsløst, saa vidt jeg forstod; men der var andet, som han ikke paa samme Maade kunde gaa glat hen over, nemlig Importreguleringsspørgsmaalet. Det ærede Medlem udtalte sig i særdeles forsigtige Vendinger om de Overvejelser, der fandt Sted, og jeg gentager: der er nu knapt to Maaneder til Loven udløber, saa disse Overvejelser bør snart ende, ikke mindst i disse Industriens Interesse. Jeg skulde tro, at det ærede Medlem dog i hvert Fald var lige saa nær som jeg til at tænke paa disses Interesser. Det ærede Medlem erkendte, at Importreguleringen utvivlsomt havde virket godt, og han glædede sig over, at det var gaaet uden nogen Prisreguleringskommission. Jeg tror dog, det ærede Medlem skal spørge i Handelsministeriet, om det nu ogsaa er ganske uden nogen Art af Priskontrol, det er forløbet saa godt; mig bekendt er der dog vist foretaget et og andet, baade for at øve Kontrol og for at sikre sig, at der ikke skete nogen urimelig Brandskatning af Befolkningen. Men det er forløbet helt godt, det maa man erkende, takket være

den Indflydelse, der i den Henseende ogsaa er øvet under Sagens Behandling.

I øvrigt stillede baade det ærede Medlem Hr. Pürschel og det ærede Medlem Hr. Stengaard-Kirkegaard sig ved Siden af Ministeren i Afvisning overfor Arbejderne. Jeg maa opfatte deres Tale saaledes, at de helt og holdent stillede sig paa en lignende Opfattelse som den, den højtærede Minister gjorde gældende. Jeg maa sige, at hele den Angrebsform overfor Arbejderne forundrer mig noget, ikke mindst naar jeg genkalder i min Erindring en Tale, som det ærede Medlem Hr. Stengaard-Kirkegaard holdt her i Tinget den 18. Oktober 1921, og som staar i Folketingstidenden Sp. 1121. I den Tale skildrede det ærede Medlem, som den Gang derved vandt sig megen Sympati, hvorledes han havde undersøgt Paastandene om, at der er Mangel paa Arbejdsmod iblandt Arbejderne. Jeg skal, da jeg ved, at den højtærede Formand ikke holder af, at man oplæser af Rigsdagstidenden, give Afkald paa at gøre det. Jeg skal nøjes med at henvise til den nævnte Spalte, hvor man med Glæde vil kunne læse, hvad det ærede Medlem den Gang mente om Arbejderne, hvor han skildrer et Jernbanearbejde, nogle Forhold ved Fredericia-Hasselager-Dobbeltsporet, og hvor han gør gældende, at det gaar saa udmærket, det har været en Fornøjelse, siger han, at se, med hvilken Lyst og Energi der bliver arbejdet. Han skildrer, hvorledes man i Kommunerne har drøftet Tingene, og tilføjer saa, at der maaske mindre end nogen Sinde er Grund til at rette nogen Kritik mod Arbejderklassen og Tyendeklassen for manglende Arbejdsvillie.

Jeg glædede mig den Gang og glæder mig fremdeles over, at det ærede Medlem Hr. Stengaard-Kirkegaard saaledes tog Afstand fra Betragtninger af den usandfærdige Art, der desværre høres alt for mange Gange; vi hører dem igen nu og da — ikke af det ærede Medlem, det maa jeg erkende. Men derfor beklager jeg saa meget mere, at det ærede Medlem saa helt, som det synes, stillede sig ved Side af den højtærede Indenrigsminister i hans skarpe og udfordrende Krav til Arbejderne om at give Afkald paa Løntariffer, paa deres Medbestemmesret, forlade Overenskomsternes og Organisationens Vej for at lade sig betale paa den Maade, som Arbejdsgiverne til enhver Tid fandt for godt at betale dem. Jeg beklager i høj Grad dette og natur-